

LITVÍNOVSKÝ PATRIOT (Rozhovor s Josefem Beránkem)

Jen k málokomu pasuje to slovo tak dobře, jako k němu. Josef Beránek spolu s Vladimírem Jeřábkem od dubna připravují A mužstvo HC Chemopetrol.

Do funkce jste nastoupil prakticky den před zahájením letní přípravy. Jak se vám potom tým od dubna do června jevil?

„Suchá příprava proběhla k naší spokojenosti. Po všech stránkách. Včetně tréninkové píle hráčů. Myslím, že kluci dostali zabrat. Jsou sice názory „dejte jim do těla, až z nich poteče krev,“ ale takhle to odmítám. Je nutné rozlišit, kdo na co má.

Není problém někomu naložit. Ale co by nám bylo platné, kdybychom kluky s Vládou Jeřábkem dřeli, když je odrovnáme tak, že je pak měsíc neuvidíme? To zvládne každý poddůstojník na vojně. Z člověka můžeš vyždímat hodně, ale jen bez narušení jeho zdravotní stránky.

Každý hráč má dneska svojí smlouvu, jsou to profesionálové. Takže to není o nějakém přemlouvání a bylo by taky smutné těšit se z toho, že trénovali. Ale my jsme si na přístup nemohli stěžovat.“

Na závěr suché přípravy jste absolvovali týdenní soustředění v Perštejně.

„Klaplo to, byli jsme maximálně spokojení. Perfektně zajištěné, ubytování, strava, všechno. Tréninková činnost byla v pořádku a můžu říct, že kluci nás příjemně překvapili i chováním mimo ni.“

Chyběl někdo?

„Až na Kamila Jarinu se zraněným prstem a Davida Balázse, který byl uvolněn na MS v in-line hokeji, trénovali všichni.“

Od dubna v Litvínově probíhá rekonstrukce stadiónu. Je to pro vás velká komplikace v přípravě?

„Pravda je, že jsme nebyli zvyklí někam dojíždět, spíš mít stadión hned u nosu. Jen z mládí si

pamatuju na soustředění třeba v Opavě, ale to bylo proto, že tady byl ještě otevřený zimák. Komplikace to však není, ve větších městech se také jezdí na stadión deset i víc kilometrů, takže to nemůže být věc, na kterou by jsme se měli vymlouvat.“

Na led jste poprvé vyjeli v Mostě 18. července. Jste spokojeni s tamními podmínkami?

„Určitě, po začátku můžu říct, že nám vyšli ve všem vstříc. Je to náročnější spíš pro kustoda Standu Rosu, maséry Frantu Pince s Mrazíkem, ale my si nemůžeme stěžovat. Navíc v Mostě je dobrý led, osvětlení, s mlhou si zatím taky dokázali poradit. Problémy zatím nejsou a snad ani nebudou.“

Úvodní trénink vedl Vladimír Jeřábek. Dělíte si práci?

„Ano, další jsem zase vedl já, děláme to společně. Dohoda s vedením klubu byla taková, že by přípravu vedl spíš Keba a já koučoval zápasy. Vláda je mladý, perspektivní trenér, je třeba, aby se učil pracovat s mužstvem. Ale i v těch trénincích se domlouváme, kdo co připraví. Praktikoval jsem to stejně už s Vládou Kýhosem nebo s Honzou Vopatem.“

Jste jako trenéři spokojeni s doplněním mužstva?

„Bavíme se o tom po každém tréninku, s manažerem, skoro denně. Potřebujeme jednoho kvalitního centra, minimálně.“

Byl ve hře Štěpánek, je ve hře Prorok, jsme si vědomi toho, že klub má peníze možná na jednoho dalšího hráče...”

...mohl by jím být Kamil Piroš?

„Určitě, ale není to jen otázka posílení mužstva do doby, než se rozjede sezóna NHL. Potřebujeme, aby tu ten hráč zůstal celý rok. Byla sezóna, kterou pomohli rozjíždět Jirka Šlégr, Růča, a přesto se Litvínov nakonec do osmičky nedostal. Angažování Kamila se ale ani v nejmenším nebráníme, to je jasné. Naopak, známe ho jako dobrého hokejistu i kluka. Pak je tu Albertek Reichel, který má asi zájem zůstat, je u něj zaručená kvalita, takže pro nás je svým způsobem neštěstí, když vyvstanou nějaké problémy. My by jsme potřebovali, aby ty vztahy, jako to ostatně v Litvínově bylo vždycky, se urovnaly, obě strany si to rozebraly, vyříkaly a dohodly se. Samozřejmě je tu ještě Jirka Šlégr, Martin Ručinský, ale ti kluci asi budou chtít ještě do Ameriky, zatímco Alby by zůstal.“

Existovala naděje, že by za vámi přišel ze Slavie do Litvínova váš syn Josef Beránek?

„Vcelku to reálné nebylo, už během sezóny byl domluvený na pokračování ve Slavii.“

Od srpna by se s týmem měl připravovat Martin Škoula. Hodně jste o něj stáli?

„To šlo trochu mimo nás, sami jsme tím byli překvapeni. Ale myslím si, že není co řešit, takového hráče samozřejmě vítáme! Měl jsem ho v áčku, vzpomínám, jak nám naskočil do hry ve finále play-off se Vsetínem a zvládl to tenkrát jako starý mazák.“

Na posledním MS v Praze nedopadl český tým podle představ hokejového národa, byl vyřazen ve čtvrtfinále. Našel jste vlastní příčiny nezdaru?

„Dali jsme o jeden gól méně než Američané... Ale vážně. Nedovolím si kritizovat. Udělal jsem si svůj úsudek, nechci ho však ventilovat, myslím, že kritiky a kritiků bylo dost. Možná scházely síly, protože bych neřekl, že to byla smůla, tu spíš měli v začátku zápasu oni. Každý, kdo se pohybuje v hokeji nebo se jím živí, to asi vnímal jako menší tragédii, to je fakt. Byla to

škoda.“

Dobrá, zkusím jedinou věc – překvapilo vás, že se Martin Ručinský neobjevil v oné pětici, která jela trestná střelení?

„Někde tam to asi bylo, v možnosti projevu jednotlivých hráčů na ledě. Penaltový rozstřel... To je věc názoru, kdo měl jet. Trenéři to prostě viděli tak. Ale jo, to přiznám – bylo pro mě překvapení, že Martin nejel. Myslím si, že to je jeden z hráčů, který je zdravě drzý, sebevědomý a věří si, že góla dá.“

Když jsme u těch posledních velkých sportovních akcí – co jste říkal fotbalovému Euru?

„Sledoval jsem ho pozorně. Byly to jak v našem podání, tak na mistrovství vůbec, krásné zápasy. Naši se navíc dokázali prosadit a ukázat, jak dobré fotbalisty máme. To vyřazení беру jako smůlu.“

Sledoval jste práci vašeho kolegy Karla Brücknera?

„Strašně mu fandím, a nejen proto, že je to trenér starší generace. Dokázal, že i v tomhle věku má spoustu energie. Taký čichu pro situaci a správná rozhodnutí, které nabyt zkušenostmi. Může se říkat: měl tam jít Heinz, neměl, ale Brückner už od začátku kvalifikace a pak i na mistrovství Evropy udělal mnohokrát rozhodnutí, které vyšlo a mělo zásadní význam. Je velmi úspěšný.“

Pozorujete na sobě s přibývajícím věkem nějakou změnu, zklidnění, stal jste se třeba méně impulzivním?

„Myslím, že trochu ano, snažím se zůstat víc nad věcí a nepropadat tomu tolik. I když hokej asi pořád prožívám dost. Ale myslím si, že i trenéři, kteří navenek vypadají klidně, to v nitru prožívají stejně jako ti, kteří své emoce ventilují. Já patřím k těm druhým.“

Zdravíčko slouží?

„Musím to zaklepat, zatím ano.“

V čem se podle vás liší práce s muži a juniory (mládeží)? Máte čerstvou zkušenost, k týmu jste od juniorů přišel.

„V áčku se pracuje s hotovými hráči, kteří už mají něco za sebou a zkušenosti, na které je potřeba dát a nemyslet si, že jako trenér musíš mít pokaždé pravdu. Občas si ten problém taky rozebrat a rozhodnout se třeba až na základě té diskuse. Zatímco u juniorů, kde je těch zkušeností u hráčů přece jen méně, vítězí většinou názor trenéra. To je asi hlavní rozdíl.“

Jak budete mít s kolegou rozděleny úkoly při zápasech?

„Ještě se o tom pobavíme. Asi bych se věnoval koučingu a Keba možná přesilovkám, oslabením. Uvidíme.“

Máte už představu, na které jednotlivce nejspíš budete spoléhat v krizových chvílích zápasů?

„I když někteří kluci, třeba Trávníček, Ioni z mužstva trochu vyčnívali, myslím si, že kádr, který teď v červenci máme, musí spoléhat hlavně na kolektivní pojetí a soudržnost. Chceme sázet na partu a vzájemnou komunikaci, to je naše představa. Aby si kluci moc nevyčítali, ale spíš se pobavili o tom, jak by to mělo vypadat. Dokázali se navzájem vyhecovat tak, aby každý v

utkáni na svoje možnosti odevzdal maximum a přidal ještě něco navíc. Máme už představu o kapitánovi, ale ještě ji nechci ventilovat, dokud to neprojednáme v kabině.“

Pojďme se společně projít po jednotlivých činnostech: brankáři – obrana – útok.

„Michal Mařík mě loni překvapil, i když si myslím, že pořád ještě tam rezervy jsou. Nechceme dnes říkat, že jednička je ten nebo ten, spolu s Kamilem Jarinou dostanou oba šanci a záležíet bude na nich.“

Neobáváte se, že mezi brankáři může nastat až příliš velká rivalita?

„Asi by byl nesmysl namlouvat si, že dva gólmáni v jednom týmu budou nějakí extra velcí kamarádi. Rivalita tam musí být, ale ta zdravá, prospěšná. Myslím si, že když je zdravé jádro mužstva, ani jinou situaci nedopustí. Jasně je, že trojkou bude Radek Fiala, mladý kluk, který loni poprvé dostal šanci v juniorech a chytal dobře.

Obránce i útočníky máme dost vyrovnané. Výkony jednotlivců jsou hodně otázka psychiky. Myslím si, že tam musí být vzájemná pomoc, snaha vyhovět si, to jsem loni v mužstvu trochu postrádal. Pak se zvedne celý tým. A samozřejmě se hráč nesmí bát do toho jít, třeba jako Skuhrovec, který když se loni vrátil, v některých zápasech schytl spoustu ran. O tom už jsme mluvili, parta a tak.“

Jak bude vypadat příprava v nejbližších dnech?

„Tento týden ještě trénujeme dopoledne a na dvě party – jedna vždy na ledě, druhá v posilovně. Druhá fáze přijde na řadu od příštího týdne: pondělí, úterý dvoufázově, středa jedna fáze plus větší rehabilitace, čtvrtek dvoufázově, pátek zase jedna fáze plus znovu větší rehabilitace. Chceme ještě dál chodit do tělocvičny. S brankáři nám pomůže Míra Kapoun.“

Novinkou je působení psychologa. Jak probíhá a co si od něho slibujete?

„Jsme teprve na začátku. Asi větší význam to má u individuálních sportovců, je to o soustředění. Bylo to přání vedení klubu a my jsme hráčům řekli, ať se snaží vzít si z toho to nejlepší, že se to dělá pro ně, aby jim to pomohlo.“

Kdy počítáte se zúžením kádru?

„Bude to postupné, ale nejpozději před odjezdem na turnaj do Švýcarska už by jsme chtěli mít kádr hotový. Nechceme se dostat do situace, mít pár dní před ligou ještě pět pěttek, to nejde.“

Možná je těžké předpovídat to v červenci, ale máte už představu, kam by se v případě vhodného doplnění mohl tým v tabulce dostat?

„Vždycky chceš dosáhnout nejvyššího možného cíle. Pro nás by to bylo skončit po základní části do 8. místa a vybojovat play-off. Když se ještě vrátím k Robertu Reichelovi, to byl tahoun, který tým vždycky dokázal zlomit, když se ocitl v krizi a to play-off udělat.“

Děkuji za rozhovor.

Připravil Vladimír Novotný